

Številka: 06235-2/2020/3 22028
Datum: 18. 12. 2020

POROČILO O DELU NA PODROČJU LOBIRANJA ZA LETO 2019

A. UVOD

Lobiranje je v Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo in 158/20; v nadaljevanju: ZIntPK) urejeno v splošnih določbah in VIII. poglavju, v členih od 56 do 74, kazenske določbe pa urejajo člani od 77 do 79. 17. 11. 2020 je bila sprejeta novela ZIntPK, ki uvaja spremembe tudi na področju lobiranja, kjer širi krog zavezancev tudi na Banko Slovenije. V skladu z novelo je v uvodnih določbah (14. točka 4. člena ZIntPK) lobiranje opredeljeno kot delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov, Banke Slovenije (dodano z novelo), organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov, Banke Slovenije (dodano z novelo), organov in uprav lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah, razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov, postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci (funkcionarji in javni uslužbenci, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov, drugih splošnih aktov in odločitev, navedenih v 14. točki 4. člena ZIntPK), z namenom vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja odločitev, navedenih v 14. točki 4. člena ZIntPK.

Temeljni namen ureditve lobiranja v ZIntPK je učinkovit nadzor lobiranja in drugih nejavnih vplivov na odločanje v zadevah javnega pomena ter s tem krepitev transparentnosti dela formalnih centrov moči in odločanja na državni in lokalni ravni, spodbujanja strokovnosti in uspešnosti pri uresničevanju javnega interesa, spoštovanje načela demokratičnosti in enakopravnega dostopa posameznikov in interesnih skupin do postopkov odločanja o zadevah javnega pomena. Poudarek ureditve v ZIntPK je na nadzoru in ne toliko na statusnih vprašanih dejavnosti lobiranja v širšem pomenu. Za razlikovanje med splošnim pojmovanjem in zakonsko ureditvijo lobiranja v ZIntPK je potrebno upoštevati naslednje tri pogoje, ki morajo biti kumulativno izpolnjeni:

- nejavni stik med lobirancem in lobistom oziroma predstavnikom interesne organizacije,
- namen vplivanja na odločanje znotraj javnega sektorja v zadevah javnega pomena in
- vplivanje oziroma lobiranje se izvaja v interesu, imenu ali na račun določene interesne organizacije.

Pomen nekaterih ostalih izrazov iz 4. člena ZIntPK:

lobist je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov, ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;

lobiranci so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih, Banki Slovenije (dodano z novelo), organih in upravi lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov, drugih splošnih aktov in odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;

interesne organizacije so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja.

B. GLAVNE AKTIVNOSTI NA PODROČJU LOBIRANJA V LETU 2019

B.1 Usposabljanja in ozaveščanje ciljnih skupin

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: Komisija) je z namenom ozaveščanja kar se da širokega kroga potencialnih lobirancev, pa tudi lobistov, izvedla več usposabljanj, ki so bila namenjena predstavitvi zakonskih obveznosti, ki jih imajo na tem področju. Tako je bilo izvedeno usposabljanje v Kabinetu predsednika Vlade RS, kjer je bila posebna pozornost namenjena predstavitvi obveznosti funkcionarjev v zvezi z lobiranjem. Izvedeno je bilo tudi usposabljanje članov uprav, organov nadzora in prokuristov družb s kapitalsko naložbo države, ki ga je organiziral Slovenski državni holding, d. d. Nadalje je bilo izvedeno usposabljanje funkcionarjev in uslužbencev severno gorenjskih občin, usposabljanja pa so med drugim potekala še na Mestni občini Ptuj, Banki Slovenije, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstvu za okolje in prostor, Ministrstvu za finance, Ministrstvu za zunanje zadeve, v Državnem zboru RS, na Agenciji Republike Slovenije za okolje. Opravljeno je bilo tudi izobraževanje uslužbencev Javne agencije RS za trženje in promocijo turizma ter še nekatera druga. Komisija je več usposabljanj izvedla tudi v sodelovanju z Upravno akademijo, med drugim na primer za lokalne samoupravne skupnosti ter javne zavode, namenjeno predvsem odločevalcem na navedenem področju, t. j. županom, podžupanom, občinskim svetnikom ter poslovnim osebam javnih zavodov v lasti lokalne skupnosti in članom svetov teh javnih zavodov.

Poleg navedenih aktivnosti je Komisija v okviru svojih pristojnosti s področja lobiranja odgovarjala na telefonske klice in prejela pisna vprašanja. Skupaj je v preteklem letu prejela 50 vprašanj, na katere je posredovala ustrezne odgovore. Največ vprašanj se je nanašalo na konkretne stike oziroma na vprašanje, ali je določen stik lobistični stik ali ne. Med pogostimi vprašanji so bila na primer tudi vprašanja, kdo lahko opravlja dejanja lobiranja, koga se lahko šteje za lobista ter vprašanja glede samega načina poročanja o lobističnih stikih. Nekaj vprašanj pa je Komisija prejela tudi na temo nejavnih stikov ter kdaj in na kakšen način le-ti postanejo javni in posledično t. i. nelobistični stiki.

Dodatno je Komisija z namenom preventivnega delovanja na podlagi zaznanega nejavnega vplivanja poslala 35 dopisov različnim interesnim organizacijam in lobistom, ki so se nanašali predvsem na seznanitev z zakonsko ureditvijo področja lobiranja in vsebino sistemskih načelnih mnenj oziroma pojasnil, ki so dostopna na naslovu www.kpk-rs.si/nadzor-in-preiskave-2/lobiranje-2/pojasnila/.

B.2 Neposredno izvajanje, koordiniranje, usmerjanje in nadzorovanje na področju lobiranja

ZIntPK določa obveznosti tako za lobiste kot tudi za lobirance. Lobiranci, med katere sodijo funkcionarji in javni uslužbenci, morajo po novem, od 17. 11. 2020, ko je začela veljati novela ZIntPK (ZIntPK-C), poročati Komisiji o vsakem lobističnem stiku v roku osmih dni namesto prej veljavnih treh dni. V roku desetih dni od poskusa lobiranja pa morajo lobiranci Komisiji prijaviti prepovedana ravnanja lobistov. Registriranim lobistom ZIntPK določa obveznost letnega poročanja za preteklo leto, rok za oddajo poročila je 31. januar oziroma najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije. Po novem so v skladu z novelo ZIntPK-C o lobističnih stikih dolžne poročati tudi interesne organizacije (z izjemo neprofitnih interesnih organizacij, ki nimajo zaposlenih), in sicer v primerih, ko zanje lobira neregistrirani lobist (zaposlen pri interesni organizaciji, njen zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik). Interesne organizacije lahko Komisiji o stikih poročajo sproti ali najkasneje do 31. januarja za preteklo leto.

Komisija je v letu 2019 spremljala in sproti analizirala vse posredovane podatke v poročilih lobirancev o lobističnih stikih. Podatki iz prejetih zapisov o stikih lobirancev z lobisti se ažurno objavljajo v aplikaciji Erar. V primerih, ko so bile ugotovljene nejasnosti ali odstopanja od zakonskih standardov, je Komisija od lobistov, lobirancev ali interesnih organizacij, z namenom razjasnitve vseh okoliščin lobiranja, zahtevala dodatne podatke in pojasnila.

Po prejemu letnih poročil registriranih lobistov o njihovem delu v letu 2018, je Komisija v preteklem letu opravila analizo in ugotovitve primerjala s podatki o lobističnih stikih, ki jih posredujejo lobiranci. V primerih, kjer je analiza pokazala določena razhajanja v obsegu oziroma številu lobističnih stikov, so bili lobisti pozvani k posredovanju pojasnil oziroma dopolnitvi poročila o delu. Registrirani lobisti, ki niso poročali o svojem delu za leto 2018, pa so bili pisno opozorjeni na njihovo

zakonsko dolžnost iz 63. člena ZIntPK, obenem se jih je tudi opomnilo na pravočasno oddajo poročila za leto 2019 in sankcije, ki lahko sledijo v primeru neporočanja.

Na podlagi prejetih poročil lobirancev in lobistov za lansko leto Komisija ugotavlja, da so lobiranci v primerjavi s preteklimi leti sicer nekoliko bolj ozaveščeni glede svojih dolžnosti na področju lobiranja in zakonskih določb o obveznosti poročanja o lobističnih stikih, vendar jih še vedno ne izvršujejo v zadostni meri. Komisija namreč zaznava, da javni uslužbenci in funkcionarji določenih stikov, ki imajo vse znake lobističnih stikov, ne dojemajo kot lobiranje in o njih ne poročajo. Na drugi strani pa poročajo o različnih stikih, ki sploh ne predstavljajo lobiranja. Na to kaže veliko število poročanj v preteklem letu (skoraj polovica), ki pa nimajo elementov zakonitega lobiranja skladno z določbami ZIntPK. Komisija opaža, da lobiranci pogosto poročajo na primer o stikih z drugimi funkcionarji ali javnimi uslužbenci (stiki v razmerju javni sektor – javni sektor), stikih s predstavniki organizacij, ki nimajo statusa interesne organizacije po ZIntPK (npr. s subjekti, ki imajo status oseb javnega prava) ali o prejetih dopisih s pripombami na predloge zakonov, ki so bili tekom zakonodajnega postopka javno objavljeni s strani lobirancev. Pogosto funkcionarji in javni uslužbenci poročajo tudi o stikih, iz katerih ne izhaja namen vplivanja na odločanje znotraj javnega sektorja v zadevah javnega pomena, kot na primer o prejetih prošnjah za sestanke, o zaprosilih za različne informacije, pojasnila, o srečanjih, na katerih predstavniki interesnih organizacij predstavijo svoje delovanje ipd.

Po oceni Komisije je poklic lobista v Sloveniji še vedno precej nerazvit, saj lobiranje s strani registriranih lobistov predstavlja le izjemno majhen delež vseh lobističnih stikov. Od 79 registriranih lobistov, ki so bili dolžni poročati o svojem delu, jih je samo 11 v svojih poročilih navedlo, da so v letu 2019 opravljali dejavnosti na področju lobiranja, po opravljeni analizi pa je bilo ugotovljeno, da je stike, ki ustrezajo definiciji lobističnega stika, dejansko imelo zgolj 6 lobistov. Po razpoložljivih podatkih so plačilo za svoje delo prejeli štirje registrirani lobisti. Komisija si aktivno prizadeva, da bi vpis v register lobistov zaživel, med drugim tudi s sprejetjem sistemskega načelnega mnenja (v letu 2016), ki določa obvezno registracijo za člane v društvih, sindikatih, zbornicah in podobnih organih združevanja ter odvetnikov in zunanjih svetovalcev. Gre za primere, ko posameznik ne izpolnjuje zakonskih pogojev (ni ne registriran lobist niti ne spada pod izjeme), izkazuje pa namero lobirati za določeno interesno organizacijo.

B.3 Izrečene sankcije

V zvezi z ugotovljenimi kršitvami zakonskih določb ZIntPK, ki se nanašajo na lobiranje, lahko Komisija kršiteljem izreče prekrškovne in upravne sankcije.

a) Prekrškovne sankcije

Komisija je na podlagi prejetih zapisov o lobističnih stikih, kjer je ugotovila, da so podani znaki prekrškov iz kazenskih določb ZIntPK s področja lobiranja, v letu 2019 uvedla 23 prekrškovnih postopkov, izdala je 5 odločb in izrekla 12 opozoril lobistom oziroma lobirancem.

b) Ugotovitve komisije

Komisija je iz več prejetih zapisov o lobističnih stikih zaznala, da so posamezni lobisti ravnali v nasprotju z 69. členom ZIntPK, saj se pri izvajanju lobiranja niso ustrezno identificirali in pokazali pooblastila interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. V zvezi z navedenim na Komisiji potekajo aktivnosti ugotovitve statusa konkretnih oseb in preverjanja spoštovanja določb o lobiranju.

Ugotovitve kažejo, da se registrirani lobisti zakonske dolžnosti identificiranja ob lobističnem stiku zavedajo in jo tudi izvajajo. V primerih, ko stopijo v stik z lobirancem po pošti ali e-pošti, seveda ni mogoče v celoti upoštevati zakonske obveznosti identifikacije. V nasprotju z registriranimi lobisti, ki se zavedajo dolžnosti identifikacije, se osebe, ki lobirajo kot predstavniki interesnih organizacij, v katerih so zaposleni in kot taki sodijo med zakonske izjeme, po ugotovitvah iz poročil lobirancev pogosto očitno ne identificirajo.

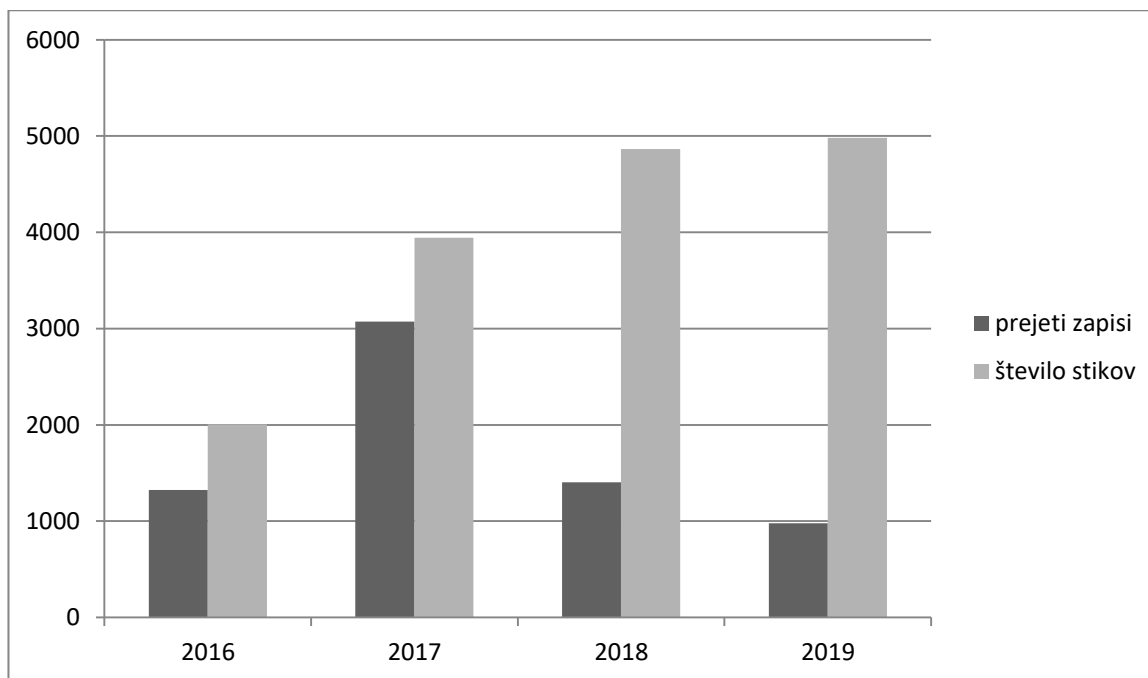
Komisija pri nadzoru lobiranja ugotavlja, da lobiranci stikov, ki sicer imajo vse znake lobističnega stika, pogosto ne dojemajo kot lobiranje in o njih zato ne poročajo. Prav tako lobiranci ne izvajajo določb o lobiranju v zadostni meri, saj pred privolitvijo v lobistični stik v veliko primerih ne zahtevajo pooblastila interesne organizacije in ne identificirajo lobista, torej ne preverijo, ali ta oseba lahko opravlja dejanja lobiranja.

Posebej zaskrbljujoče je še vedno lobiranje na lokalni ravni. V letu 2019 je Komisija prejela le 5 zapisov o stikih z lobisti, in sicer s strani štirih različnih občin (v letu 2018 je prejela 3 zapise o stikih z lobisti, poročala je le ena občina). V večini od teh primerov pa je bilo ugotovljeno, da je šlo za stike, ki niso imeli značilnosti lobističnih stikov, saj je šlo za sestanke informativne narave in prošnje za sestanke. Ob upoštevanju dejstva, da organi lokalne samouprave odločajo o vrsti zadev, ki so še kako izpostavljene različnim vplivom in poskusom uveljavljanja posamičnih socialnih, ekonomskih, finančnih in drugih interesov na nejasen način, neporočanje občin prej kaže na nepoznavanje ali celo ignoranco zakonskih obveznosti kot na odsotnost lobističnih stikov na lokalni ravni.

C. LOBIRANJE V LETU 2019 V ŠTEVILKAH

Konec leta 2019 je bilo v Sloveniji registriranih 76 lobistov, leto prej pa 73.

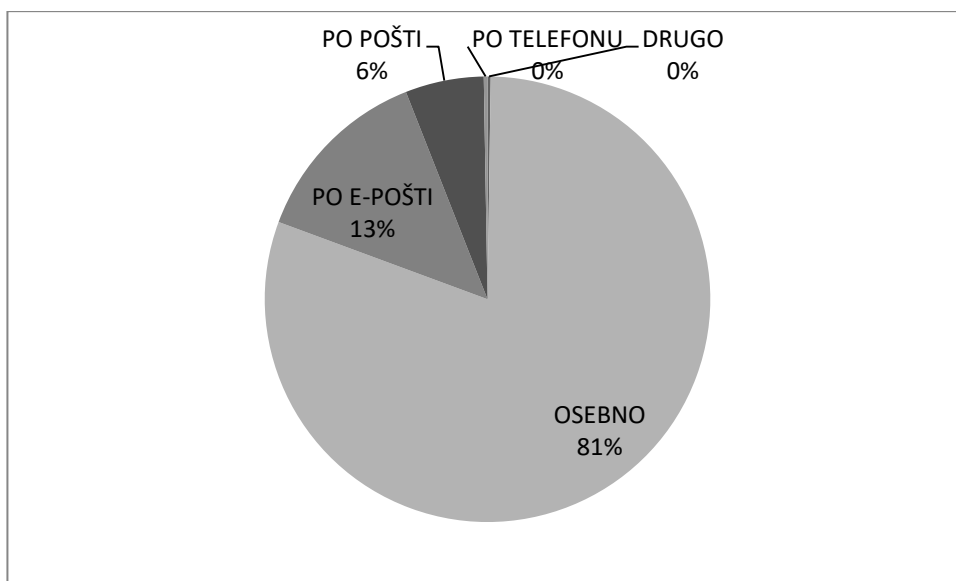
Komisija je v letu 2019 s strani javnih uslužbencev in funkcionarjev (lobirancev) prejela 978 obrazcev – zapisov o lobističnih stikih, v katerih so poročali o skupno 4.982 lobističnih stikih. V primerjavi z letom 2018 je Komisija v lanskem letu prejela manj obrazcev, vendar pa so v njih lobiranci poročali o več lobističnih stikih kot v letu 2018. Po pregledu in opravljeni analizi vseh prejetih zapisov o lobističnih stikih je bilo naknadno ugotovljeno, da v primeru 2.369 stikov ne gre za lobiranje, kot ga opredeljuje 14. točka 4. člena ZIntPK. Funkcionarji in javni uslužbenci so torej poročali Komisiji kljub temu, da tega niso bili dolžni storiti. Gre za primere, ko so posamezniki iz javnega sektorja izvrševali svoje zakonske in/ali službene dolžnosti za interes institucije, v okviru katere delujejo; ko so posamezniki pri določenem funkcionarju ali javnem uslužbencu želeli zgolj pridobiti določena pojasnila, informacije ter za druge dovoljene oblike javnega in nejavnega vplivanja na odločitve, ki pa niso lobiranje po ZIntPK.

Graf 1: Skupno poročanje o lobističnih stikih.

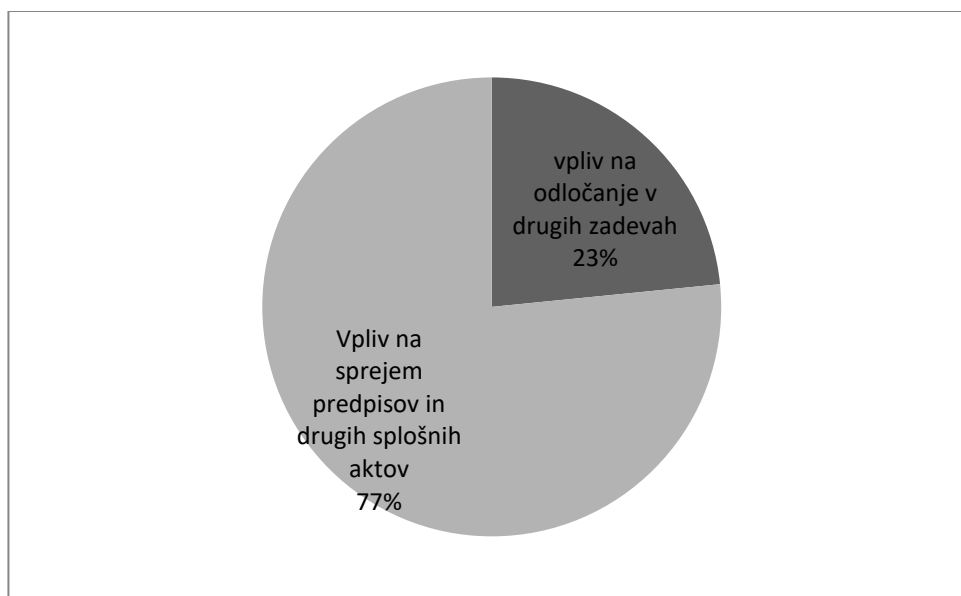
Od preostalih 2.613 lobističnih stikov, ki so izpolnjevali vse elemente lobiranja, je Komisija v okviru nadzora ugotovila, da so v 41 primerih lobirali registrirani lobisti, v 2.339 primerih pa tako imenovane izjeme – gre za lobistične stike z zaposlenim v interesni organizaciji, za katero lobira, njenim zakonitim zastopnikom ali izvoljenim predstavnikom.

V podatkih, ki so prikazani v nadaljevanju, so zajeta zgolj prejeta poročila o lobističnih stikih, ki predstavljajo lobiranje, torej že omenjenih 2.613 lobističnih stikov.

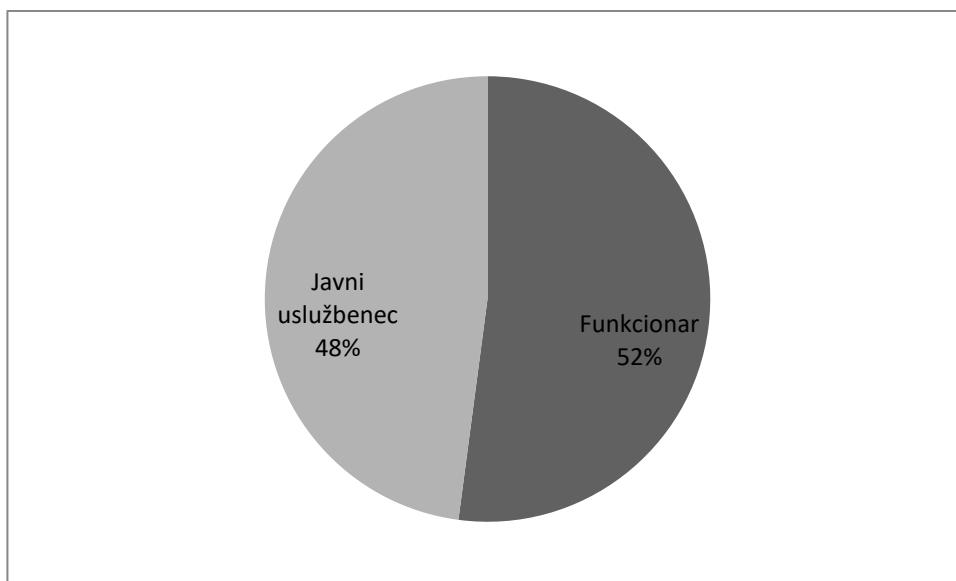
Graf 2: Lobiranje v letu 2019 glede na način vzpostavitve lobističnega stika.

Lobiranje pomeni vsako nejavno komuniciranje, ki ga z namenom vplivanja na odločanje v zadevah javnega pomena izvaja lobist. Iz zgornjega grafa je tako razvidno, da so se lobisti v preteklem letu v največji meri posluževali osebnega vplivanja, torej na sestankih, najmanj pa po telefonu ali drugih komunikacijskih sredstvih (takih stikov je bilo skupno le 13). V letu 2018 pa je na primer do osebnega načina vplivanja prišlo le v 30 %, saj je bilo največ lobističnih stikov vzpostavljenih po e-pošti (45 %). Večino vplivanj so v letu 2019 izvedni zakoniti zastopniki ali izvoljeni predstavniki posameznih interesnih organizacij ter osebe, ki so zaposlene v interesni organizaciji, zgolj v 2 % pa so dejanja lobiranja opravljali registrirani lobisti.

Graf 3: Lobiranje v letu 2019 glede na namen lobiranja.

Analiza po namenu lobiranja kaže, da se je v letu 2019, enako kot tudi v prejšnjih letih, največ vplivalo na sprejem predpisov ali drugih splošnih aktov. Iz grafa 4 pa izhaja, da je bilo med lobiranci približno enako razmerje funkcionarjev in javnih uslužbencev (v letu 2018 je bilo na primer med lobiranci bistveno več funkcionarjev – 72 %).

Graf 4: Razmerje med poročanjem funkcionarjev in javnih uslužbencev v letu 2019.

S strani ministrstev je Komisija v letu 2019 zabeležila 1.001 lobistični stik:

Institucija	Št. stikov
Ministrstvo za okolje in prostor	310
Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti	164
Ministrstvo za finance	122
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	108
Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo	80
Ministrstvo za javno upravo	79
Ministrstvo za infrastrukturo	63
Ministrstvo za kulturo	29
Ministrstvo za pravosodje	21
Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport	18
Ministrstvo za zunanje zadeve	6
Ministrstvo za zdravje	1
Skupna vsota	1.001

S strani poslanskih skupin Državnega zbora RS je Komisija v letu 2019 zabeležila 1.222 lobističnih stikov, s strani Državnega sveta RS pa 4 (leta 2018 nobenega):

Poslanska skupina	Št. stikov
Lista Marjana Šarca	373
Stranka modernega centra	273
Italijanska in madžarska narodna skupnost	152
Socialni demokrati	150
Nova Slovenija – krščanski demokrati	122
Slovenska demokratska stranka	74
Demokratska stranka upokojencev Slovenije	45
Stranka Alenke Bratušek	22
Levica	11
Skupna vsota	1.222

S strani ostalih državnih organov in institucij je Komisija zabeležila 386 lobističnih stikov:

Institucija	Št. stikov
Kabinet predsednika Vlade Republike Slovenije	208
Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke	77
Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino	31
Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad	25
Finančna uprava Republike Slovenije	9
Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo	6
Inšpektorat Republike Slovenije za delo	6
Komisija za preprečevanje korupcije	4
Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin	3
Direkcija Republike Slovenije za vode	3
Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije	3
Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo	2
Agencija Republike Slovenije za okolje	2
Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije	2
Banka Slovenije	2
Uprava Republike Slovenije za pomorstvo	1
Občina Destričnik	1
Tržni inšpektorat Republike Slovenije	1
Skupna vsota	386

Komisija ugotavlja, da je poročanje o lobističnih stikih s strani občin, določenih ministrstev in nosilcev javnih pooblastil še vedno nizko. Navedeno kaže na dejstvo, da lobiranci nadzora nad lobiranjem in zakonskih določb o obveznosti poročanja o lobističnih stikih še vedno ne jemljejo dovolj resno in jih posledično tudi ne izvršujejo. Komisija na podlagi prijav ali novinarskih vprašanj vedno preveri oziroma obravnava sume lobističnih stikov, ki niso bili prijavljeni oziroma o katerih lobiranci niso poročali.

Glede na število zakonodajnih postopkov v letu 2019 – sprejete so bile npr. spremembe Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Zakona o urejanju trga dela, Zakona o davku na dodano vrednost, Zakona o dohodnini, Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, Energetskega zakona in številnih drugih – Komisija ocenjuje, da število prejetih zapisov o lobističnih stikih ne odraža dejanskega stanja lobiranja.

Analiza kaže, da se je največ vplivanj pri obravnavi in sprejemanju predpisov izvedlo v zvezi z naslednjimi zakoni:

1. Zakon o medijih,
2. Zakon o zdravstveni dejavnosti,
3. Zakon za uravnoteženje javnih financ,
4. Zakon o razmerjih med dajalci kreditov in kreditorejmalci glede kreditov v švicarskih frankih,
5. Zakon o minimalni plači,
6. Zakon o dohodnini,
7. Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju,
8. Zakon o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih,
9. Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije,
10. Zakon o orožju,
11. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,
12. Zakon o omejevanju uporabe tobačnih in povezanih izdelkov.

Največ vplivanj v drugih zadevah pa se je izvedlo v zvezi z obravnavo vprašanj glede izvajanja delegirane Uredbe 2016/161 v primeru zdravil brez DzP v Republiki Sloveniji ter problematiko v zvezi z odgovornostmi imetnikov dovoljenj za uvoz/vnos zdravil brez DzP.

Največ nejavnega vplivanja so izvedli predstavniki naslednjih interesnih organizacij:

1. Gospodarska zbornica Slovenije,
2. Trgovinska zbornica Slovenije,
3. Združenje bank Slovenije – GIZ,
4. Klub slovenskih podjetnikov – GIZ,
5. Slovensko zavarovalno združenje, GIZ.

O največ stikih, za katere je bilo naknadno ugotovljeno, da niso lobistični, so poročali Državni zbor RS (1.127), Ministrstvo za okolje in prostor (320), Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (125), Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (117) ter Kabinet predsednika Vlade RS (106).

D. ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

Komisija ugotavlja, da je razumevanje dejavnosti zakonitega lobiranja v slovenski javnosti žal še vedno neposredno povezano s korupcijo in ima negativen prizvok. Vpis v register lobistov, ki ga vodi Komisija, sicer počasi narašča, vseeno pa število registriranih lobistov še zdaleč ni doseglo števila, pri katerem bi lahko govorili o razmahu te dejavnosti tudi v našem prostoru.

Zakonske določbe ZIntPK o lobiranju veljajo že od leta 2010, vendar Komisija ocenjuje, da le-te v praksi še niso zaživele v zadostni meri. Iz tega razloga so možnosti nadzora nad tem področjem kljub zakonski ureditvi omejene, »sivo« polje nenadzorovanega lobiranja pa izrazito veliko. Ob tem se Komisija zaveda, da vse zakonodajne rešitve niso vedno optimalne in da prihaja do različnih vprašanj v zvezi z razumevanjem prakse in zakonskih obveznosti. S pomočjo ozaveščanja, podajanja informacij, odgovorov na vprašanja in na druge načine, si Komisija prizadeva doseči boljše razumevanje področja lobiranja ter nuditi pomoč pri razreševanju dilem, s katerimi se v praksi srečujejo lobiranci, interesne organizacije in lobisti. Zagotovo pa lahko k večji transparentnosti lobiranja prispevajo javni uslužbenci in funkcionarji z visoko stopnjo integritete, ki so in bodo poročali o lobističnih stikih ter zavračali nedovoljeno lobiranje.

Izzivi Komisije v prihodnje:

- ozaveščanje in pomoč lobirancem in lobistom glede izvajanja njihovih zakonskih obveznosti s področja lobiranja, vključno z izobraževanji, tudi na pobudo zavezancev,
- ozaveščanje širše javnosti o namenu in ciljih regulacije lobiranja,
- krepitev transparentnosti lobiranja,
- stremenje k izgubi negativnega prizvoka instituta lobiranja,
- posodobitev oziroma priprava novih pojasnil in priročnika s področja lobiranja,
- posodobitev, optimizacija poročanja preko elektronskih obrazcev, ki bi zavezancem olajšali izpolnjevanje njihovih zakonskih obveznosti, Komisiji pa omogočili bolj učinkovit nadzor na področju lobiranja.

Lobiranje v letu 2019:

- po devetih letih od uveljavitve zakonskih določb ZIntPK funkcionarji in javni uslužbenci o lobiranju še vedno niso dovolj ozaveščeni glede njihovih zakonskih obveznosti, vezanih na položaj lobiranca,
- praktično znanje in uresničevanje zakona je še vedno na razmeroma nizki ravni,
- opaziti je mogoče zelo majhno odzivnost določenih državnih organov in samoupravnih lokalnih skupnosti,
- poklic lobista v Sloveniji še vedno ni razvit, število registriranih lobistov pa je majhno,
- še vedno je veliko kršitev na področju lobiranja.

Mag. Uroš NOVAK
NAMESTNIK PREDSEDNIKA

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Uroš Novak', is written below the printed name.

Vložiti:

- zbirka dok. gradiva.